

iudiciale, demonstratiuum. Ac deliberationis quidem vna pars est suasio; altera dissuasio. Semper enim tum qui priuatim deliberant, tum qui publice concionantur, horum alterum faciunt. Iudicij verò vna pars accusatio, altera defensio. Horum enim alterum facere necesse est eos, qui controuersantur. At demonstratiui vna pars est laus, altera vituperatio. Tempora etiam vnicuique horum accommodantur. Deliberanti quidem futurum: nam de futuris deliberat aut suadens, aut dissuadens. Iudicia verò tractanti, præteritum. nam de factis semper vnus accusat, alter defendit. At demonstratiuo maximè proprium quidem est præsens (ex iis enim, quæ insunt, laudant, aut vituperant omnes) sed assumunt sæpe etiam præterita, quæ in memoriã reuocant, & futura, quæ coniectant. Finis præterea singulis his diuersus est, & tribus sunt tres, deliberanti quidem vtile & perniciosum. Etenim suadens, vt melius deliberat dissuadens, vt peius dissuadet. Alia autem ad hoc simul assumit, vel iustum, vel iniustum, vel honestum, vel turpe. Iudicia verò tractantibus, iustum, & iniustum. Alia verò etiam hi simul assumunt ad hæc. At laudantibus & vituperantibus honestum, & turpe. Alia autem & hi ad hæc referunt. Signum verò est, quem diximus, singulis finem esse, quodd de aliis interdum non controuersabuntur, vt qui iudicio prouocatus, se non fecisse, aut non nocuisse: at se iniuste fecisse, nunquam confitebitur: nihil enim opus esset iudicio. Similiter etiam qui deliberant, alia quidem ex numero dimittunt: se verò inutilia deliberare aut abutilibus dissuadere, non confitebuntur. Non esse autem iniustum finitimos in seruitutem redigere, & nullam iniuriam inferentes, sæpe non cogitant. Eodem modo etiam qui laudant, & qui vituperant, non considerant, vtiliã egerit, an perniciofa, sed in laude sæpe ponunt aliquem neglecto eo, quod sibi prodesset, egisse aliquid honesti, quemadmodum Achillem laudant, quod adiuuerit soddalem Patroclum, cum sciret, se mori oportere, & ipsi liceret viuere. At ei eiusmodi quidem mors honestior fuit: sed viuere vtile. Apparet autem ex iis, quæ dicta sunt, necesse esse, de his vt habeantur prius propositiones. Tecmeria enim, & verisimilia & signa propositiones sunt oratoricæ.

A δικημικόν, ὅτι δεικτικόν. συμβουλῆς δὲ, τὸ μὲν, πορθεῖται τὸ δὲ δοποῦται· αἰεὶ γὰρ καὶ οἱ ἰδίως συμβουλεύοντες, καὶ οἱ κοινῇ δημοκροεῖντες, τούτων δὴ τὸν ποιοῦσι. τίς δὲ τὸ μὲν, κατηγορέει· τὸ δὲ, δόλογοῖα· τούτων γὰρ ὁποτέρου ποιεῖν αἰάγνη ἐστὶ ἀμφισβητικῶν· ὅτι δεικτικὸν δὲ, τὸ μὲν, παρὸς τὸ δὲ, λόγος· ἄλλοι δὲ ἐκείνου τούτων εἰσι, τῶν μὲν συμβουλεύοντι, ὁ μέλλων· ἀλλὰ γὰρ ἴσθι ἐσομένην συμβουλεύει, ἢ πορθέει, ἢ δόλογοῖα· τῶν δὲ δικηζομένων, ὁ γυμνός· ἀλλὰ γὰρ τὴν περὶ ἀγαθῶν αἰεὶ, ὁ μὲν κατηγορεῖ· ὁ δὲ, δόλογοῖα· τῶν δὲ ὅτι δεικτικῶν, κεραιώτατος μὲν ὁ παρών· καὶ γὰρ τὰ ἐπαίοντα ἐπαγιοῦσιν, ἢ ψέγουσι παύτως πορθεῖνται δὲ πολλάκις καὶ τὰ γυμνὰ αἰαμμησκοντες, καὶ τὰ μέλλοντα πορθεῖν αἰζοντες. τέλος δὲ ἐκείνοις τούτων ἐπεὶ ὅτι καὶ περὶ οὐσί, πείρα· τὸ μὲν συμβουλεύοντι, τὸ συμφέρον καὶ βλαθεῖν ὁ μὲν γὰρ πορθέει, ὡς ἐέλτιον συμβουλεύει· ὁ δὲ δόλογοῖα, ὡς χεῖρον δόλογοῖα· τὰ δὲ ἄλλα πρὸς τῷ συμπαρελαμβάνει, ἢ δικηζὴν ἢ ἀδικον, ἢ κελόν ἢ ἀγρόν. τοῖς δὲ δικηζομένοις, τὸ δικηζον καὶ τὸ ἀδικον· τὰ δὲ ἄλλα καὶ εἴτε συμβαλεαμειόσι πρὸς ταῦτα· τοῖς δὲ ἐπαγιοῦσι καὶ ψέγουσι, τὸ κελόν καὶ τὸ ἀγρόν· τὰ δὲ ἄλλα καὶ οὕτως πρὸς ταῦτα ἐπαγαγεῖται· σημεῖον δὲ, ὅτι τὸ εἰρημῶν ἐκείνοις τέλος· ἀλλὰ γὰρ τὸ ἄλλων ἐπίστευαι ἀμφισβητήσασιν· ὅτι δικηζόμενος, ὡς οὐ γέροντες, ἢ ὡς ἐκ βλαφέν· ὅτι δὲ ἀδικαί, οὐδέ ποτ' ἀόμοιοι γέγονεν· οὐδὲν γὰρ ἀπ' ἐδαι δικηζόμενος ὁμοίως δὲ καὶ οἱ συμβουλεύοντες, τὰ μὲν ἄλλα πολλάκις πορθεῖνται· ὡς δὲ ἀσύμφωνοι συμβουλεύουσιν, ἢ ἀπ' ἀφελίμων δόλογοῖα ποιοῦσιν, ὡς ἀόμοιοι γέγονεν· ὡς δὲ ἐκ ἀδικον τοῖς ἀσυγίτοιας κατεδουλοῦσθαι, καὶ τὸν μηδὲν ἀδικουῦντας, πολλάκις ἐδὲν φροντίζουσιν, ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἐπαγιοῦντες, καὶ οἱ ψέγοντες, οὐ σκοποῦσιν εἰ συμφέροντα ἐπαγίξουσι, ἢ βλαθεῖν· ἀλλὰ καὶ ἐν ἐπαίῳ πολλάκις πιστεύουσιν, ὅτι ὀλιγορήσιας τὸ αὐτῶν λιστελοῦντες, ἐπαγίξουσι καὶ κελόν· ὅτι Ἀρχαῖα ἐπαγιοῦσιν, ὅτι ἐβουλόθησιν τῶν ἐπαίῳ Παύκλω, εἰδὼς ὅτι δὲ αὐτὸν δόλογοῖα, ἐξὸν ζῆν· τούτων δὲ, ὁ μὲν τοῦτο δεικτικὸν κελόν.

λιον τὸ δὲ ζῆν, συμφέρον. φανερόν δὲ ἐκ τῶν εἰρημῶν, ὅτι αἰάγνη ἀπὸ τούτων ἔχειν πορθεῖται πρὸς πορθέει· τὰ γὰρ τεκμήρια, καὶ τὰ εἰκότα, καὶ τὰ σημεῖα, πορθεῖται εἰσὶ ῥητορικῶν ὅλων μὲν